

ה"ט 20751/07/16 - הדויג קרטס, נגד לודמילה לאפושין,,משה אוסטרובסקי,,אנג'לה ריאפולוב,

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 20751-07-16 הדויג נ' לאפושין ואח'

בפני כבוד השופט אורי גולדקורן
המבקשת
הדויג קרטס,

נגד

המשיבים

1. לודמילה לאפושין,
2. משה אוסטרובסקי,
3. אנג'לה ריאפולוב,

פסק דין

1. ביום 11.7.2016 הגישה המבקשת נגד המשיבים, שהינם שכניה המתגוררים עמה באותו בניין, בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: החוק). בבקשה צוין כי המשיבים פועלים יחד מאז שנת 2010 כנגד המבקשת ואמה וגורמים להן לנזקים ברכוש ובגוף. צוין כי המשיבה מס' 1 מורחת ביצים וזורקת לכלוך בכניסה לדירתה של המבקשת, לוקחת את דברי הדואר שלה, מאיימת עליה, ומשנת 2014 אף דורשת ממנה דמי חסות. אשר למשיב מס' 2, צוין כי מאז שנת 2010 הוא גורם למבקשת לנזקי גוף ורכוש ומאיים עליה. אשר למשיבה מס' 3, נטען כי מאז שנת 2010 היא דורשת מהמבקשת תשלומים עבור חשבון החשמל הפרטי שלה ומאיימת בגרימת נזקים לרכוש המבקשת. לבקשה צורף מסמך רפואי משנת 2010, אישורים בדבר הגשת תלונה במשטרה, תמונות ומסמכים נוספים הקשורים לסכסוך בין השכנים.

בישיבה במעמד צד אחד, ביום 11.7.2016, חזרה המבקשת על טענותיה וציינה כי ביום 8.7.2016 הגישה תלונה במשטרה נגד המשיבים. בתום הדיון, הוריתי למשטרת ישראל להודיע על מצב התלונות אותן הגישה המבקשת. ביום 12.7.2016 התקבלה התייחסות המשטרה, ממנה עלה כי התלונות שהוגשו בעבר נסגרו בעילות שונות, למעט התלונה מיום 8.7.2016 אשר מצויה בחקירה.

2. ביום 19.7.2016 התקיים דיון במעמד הצדדים. המשיבה מס' 1 הכחישה בעדותה את טענותיה של המבקשת. לדבריה, היא מתפקדת מזה שנתיים כוועד בית בבניין, והמבקשת, אשר גרה בקומת קרקע, בונה דברים בניגוד להסכמת השכנים. אף המשיבים מס' 2 ו-3 הכחישו את טענותיה של המבקשת. המשיבה מס' 3 ציינה כי השכנים הגישו נגד המבקשת תביעה בפני המפקחת על בתים משותפים.

בעדותה אמרה המבקשת כי המשיבים גונבים את הדואר שלה מזה שנים, כאשר הפעם האחרונה הייתה לפני חודש, וכי בשבוע האחרון מרחו לה ביצים בכניסה לדירה. בנוסף, מטעם המבקשת העיד עד נוסף אשר ביצע עבור המבקשת עבודות חשמל. לדבריו, הוא ראה ביצים מרוחים בכניסה לדירת המבקשת, אולם הוא לא ידע לומר מי עשה זאת.

3. ממכלול העדויות עולה כי בין המבקשת לבין המשיבים קיים סכסוך שכנים המבורר אף בערכאות נוספות. המסגרת הנורמטיבית לבקשה הינה החוק האמור, שבא למנוע "הטרדה מאיימת", כהגדרתה בסעיף 2 לחוק. ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 28.4.2011) הבהיר בית המשפט העליון כי צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי והזכות לחירות ולאוטונומיה. בבר"ע (מחוזי י-ם) 179/04 שובל נ' ניסים (פורסם בנבו, 10.8.2004) פורטו שני התנאים שנדרש קיומם על מנת שבית המשפט ייתן צו על-פי החוק:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת".

עוד הובהר כי במסגרת שיקולי בית המשפט עליו להביא בחשבון את סמיכות הזמנים שבין ההטרדה המאיימת הנטענת לבין מועד הפניה לבית המשפט וכי תפקידו של בית המשפט הינו להכריע בין המעוול לבין הנפגע (ראו גם: רע"א (מחוזי י-ם) 14590-03-13 אלמוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 10.4.2013)).

4. המבקשת טוענת כי מדובר במעשים מטרידים, אותם עושים השכנים מזה שנים. אולם היא לא הביאה כל ראיה חיצונית למעשים אותם היא מייחסת למשיבים ומה חלקו של כל אחד מהם; זאת, למרות שלדבריה, קיימות מצלמות אבטחה המצלמות את דירתה. אף העד מטעמה לא ידע לומר מי עשה את המעשים. מהמסמכים שהגישה המבקשת, לא ניתן להבין בגין מה הוגשו התלונות במשטרה במהלך השנים וכנגד מי. מתגובת המשטרה עלה כי כל התלונות נסגרו למעט תלונה אחת הנמצאת בחקירה. לפיכך, בנסיבות אלו, גובר שיקול ההגנה על זכויות המשיבים, כך שאין מקום לתת כנגדם צו.

5. אשר על כן, החלטתי לדחות את הבקשה. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ו, 31 יולי 2016, בהעדר הצדדים.